

20567 *LEI 34/1999, do 18 de outubro, sobre concesión de varios créditos extraordinarios no orzamento do Instituto Nacional de Emprego, para regulariza-las insuficiencias producidas en bonificacións de cotas de Seguridade Social correspondentes ós exercicios de 1996 e 1997 e no premio de recadación da cota de formación profesional do período 1995 a 1997, por importe total de 33.386.436.072 pesetas. («BOE» 250, do 19-10-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Esta lei ten por obxecto a concesión de varios créditos extraordinarios no orzamento do Instituto Nacional de Emprego para regularizar insuficiencias producidas en bonificacións de cotas de Seguridade Social e o premio de recadación da cota de formación profesional.

O Instituto Nacional de Emprego (INEM) está encargado da xestión de determinadas medidas para o fomento do emprego, entre as que se recollen as bonificacións nas cotas empresariais á Seguridade Social de contratos laborais, para a atención das cales se consignou en 1996 e 1997 crédito no seu orzamento de gastos. Este crédito resultou insuficiente para cubri-la totalidade das obrigas que se xeraron durante eses exercicios. A parte das citadas obrigas que quedou pendente de aplicación a orzamentos foi de 11.091.497.646 pesetas en 1996 e 10.025.913.066 pesetas en 1997, que foron satisfeitas mediante operacións de tesourería.

Por outra parte, o premio de recadación da cota de formación profesional non foi contabilizado polo Instituto Nacional de Emprego nos exercicios 1995, 1996 e 1997, ó non dispor de dotación orzamentaria para o efecto, resultando unha insuficiencia pendente de cobertura orzamentaria que ascende a 12.269.025.360 pesetas. Sen embargo, a Tesourería Xeral da Seguridade Social xa deduciu o mencionado premio de recadación da cota de formación profesional aboada ó Instituto Nacional de Emprego, non existindo ningunha débeda por este concepto.

Co fin de regulariza-las situacións descritas tramítase o proxecto de Lei de concesión de créditos extraordinarios no orzamento do INEM por un importe total de 33.386.436.072 pesetas.

Os créditos extraordinarios tramítanse de acordo co Consello de Estado, logo de informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión de varios créditos extraordinarios.*

Concédense varios créditos extraordinarios por un importe total de 33.386.436.072 pesetas, aplicados ó orzamento en vigor da sección 19, «Ministerio de Trabajo e Asuntos Sociais»; organismo 101, «Instituto Nacional de Emprego», nas seguintes aplicacións orzamentarias:

Aplicacións orzamentarias	Denominación	Importe — Pesetas
19.101.322A.487.05	Para cubrir insuficiencias orzamentarias en bonificacións de cotas da Seguridade Social, exercicios de 1996 e 1997.	21.117.410.712

Aplicacións orzamentarias	Denominación	Importe — Pesetas
19.101. Transferencias entre subsectores.423	Á Tesourería da Seguridade Social para atenderlo pagamento do premio de recadación da cota de formación profesional correspondente ó período 1995-1997	12.269.025.360

Artigo 2. *Financiamento dos créditos extraordinarios.*

Os créditos extraordinarios a que se refire o artigo anterior financiaranse con cargo ó remanente de tesourería do Instituto Nacional de Emprego.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Polo tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de outubro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20568 *LEI 35/1999, do 18 de outubro, sobre concesión dun crédito extraordinario, por importe de 16.870.101.469 pesetas, para facer efectivo o pagamento ás empresas colaboradoras de asistencia sanitaria da compensación económica establecida na disposición transitoria sexta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social para 1998. («BOE» 250, do 19-10-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O obxecto do crédito extraordinario é facer efectivo o pagamento ás empresas colaboradoras de asistencia sanitaria da compensación económica fixada na disposición transitoria sexta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

O dito precepto establece textualmente que a compensación económica a empresas que viñesen colaborando na xestión da asistencia sanitaria con anterioridade á entrada en vigor da Lei 66/1997, do 30 de decembro, «se establecerá en función dos traballadores protexidos e dará lugar á percepción dun importe que no poderá ser inferior ó que actualmente viñese percibindo a empresa, agás que este último fose superior ó custo medio, no INSALUD, das prestacións que cobre a colaboración; neste caso, será o dito custo o límite da compensación que se vaia realizar».

Esta regulación vén motivada pola progresiva separación entre as fontes de financiamento do sistema de Seguridade Social e do Sistema Nacional de Saúde e supón un cambio na determinación da compensación

económica da colaboración, por canto na situación previa á citada lei, esta se determinaba por aplicación dun coeficiente reductor á base de cotización, mentres que actualmente se opta por unha compensación de tipo capitativo, limitada na súa contía polo custo medio das prestacións no INSALUD.

En conclusión, trátase de atender obrigas derivadas da compensación económica a empresas colaboradoras na xestión da asistencia sanitaria, en virtude do disposto na disposición transitoria sexta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, para o que se tramita o presente crédito extraordinario, de acordo co Consello de Estado, logo do informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión dun crédito extraordinario.*

Concédesse un crédito extraordinario por importe de 16.870.101.469 pesetas ó orzamento en vigor da Sección 26, «Ministerio de Sanidade e Consumo», Servicio 11 «Secretaría Xeral de Asistencia Sanitaria», programa 412P «Planificación da asistencia sanitaria», capítulo 2 «Gastos correntes en bens e servizos», artigo 25 «Concertos de asistencia sanitaria», concepto 255, «Para facer efectivo o pagamento ás empresas colaboradoras de asistencia sanitaria de todo o territorio do Sistema Nacional de Saúde da compensación económica establecida na disposición transitoria sexta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social».

Artigo 2. *Financiamento do crédito extraordinario.*

O crédito extraordinario a que se refire o artigo anterior financiarase con débeda pública, de acordo co establecido no artigo 101 do texto refundido da Ley xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de outubro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20569 *LEI 36/1999, do 18 de outubro, de concesión do subsidio de desemprego e de garantías de integración sociolaboral para os delincuentes toxicómanos que visen suspendida a execución da súa pena de conformidade co previsto na lexislación penal. («BOE» 250, do 19-10-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Un dos obxectivos das políticas sobre drogas é logra-la incorporación social dos drogodependentes, para o logro do cal se estableceron diversas políticas de rehabilitación e integración; entre os obxectivos destas diversas políticas atópanse os programas aplicables ós toxicómanos con problemas xurídico-penais.

Desde a entrada en vigor do novo Código Penal, é decisivo abordar medidas que promovan a integración social e laboral dos toxicómanos delincuentes a quen, de conformidade co establecido no Título III e no seu capítulo III, sección 1.ª, lles son suspendidas as súas penas privativas de liberdade a través do cumprimento do oportuno tratamento de deshabitación e que poden, no caso de culminaren adecuadamente o dito proceso, ver remitida definitivamente a súa pena, mediante a decisión xudicial correspondente.

O artigo 215.1.1 do texto refundido da Seguridade Social, aprobado por Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, na súa alínea d) determina como beneficiarios do subsidio por desemprego os que fosen liberados de prisión e non teñan dereito a esta prestación por desemprego, sempre que a privación de liberdade fose por tempo superior a seis meses. Por outra parte, a Lei 67/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, no seu artigo 41, modifica a citada alínea do mencionado artigo da lexislación da Seguridade Social, co obxecto de amplialo recoñecemento do subsidio de desemprego ós menores liberados dun centro de internamento. A extensión e o recoñecemento desta prestación para os ditos colectivos é unha medida que ten como finalidade facilita-la súa reinserción.

No mesmo sentido, as necesidades de integración social dos delincuentes toxicómanos rehabilitados son equiparables ós de calquera outra persoa que sae de prisión, a relevancia dos seus problemas económicos é, así mesmo, común na maior parte dos casos, así como o significado que ten a achega dun subsidio no seu proceso de recuperación social. De aí que, en coherencia co obxectivo da inserción e integración social, esta lei se destine a ampliar os beneficios que recolle a lexislación vixente nesta materia, respondendo, con esta medida, ó alcance e significado da reforma emprendida polo Código Penal vixente, para a inserción de delincuentes toxicómanos que visen suspendida a execución da súa pena e conclúsen, ó longo dun período superior ós seis meses, o tratamento de deshabitación da súa drogodependencia.

Así mesmo, como a soa percepción do subsidio non garante a integración social destes colectivos, deben recibir unha atención pública específica nas políticas activas de emprego, acorde co obxectivo de recuperación e integración social.

Artigo 1. *Beneficiarios do subsidio por desemprego.*

Modifícase a letra d) do artigo 215.1.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, que queda redactada nos seguintes termos:

«d) Ter sido liberado de prisión e non ter dereito á prestación por desemprego, sempre que a privación de liberdade fose por tempo superior a seis meses.

Entenderanse comprendidos na dita situación os menores liberados dun centro de internamento no que fosen ingresados como consecuencia da comisión de feitos tipificados como delicto, sempre que, ademais de ter permanecido privados de liberdade polo tempo antes indicado, no momento da liberación sexan maiores de dezaseis anos.

Así mesmo, entenderanse comprendidas na dita situación as persoas que conclúsen un tratamento de deshabitación da súa drogodependencia, sempre que este durase un período superior a seis meses e visen remitida a súa pena privativa de liberdade en aplicación do previsto no artigo 87 do Código Penal.»

Artigo 2. *Garantía de integración sociolaboral.*

Os menores e as persoas que conclúsen un tratamento de deshabitación, beneficiarios do subsidio por